

Ekol Yanıkları

– Nar-ı Çiçek · 14 Kasım 2015

I

Tâlim-i edebiyatta
ucube göçlere hazırlanırken ben
-alınlarını secdeye koymayı unutan
tarihi silik
geleceği meçhul bir milletin evlatları değiliz biz
sanrıları volta atıyordu dilimde

neydi bizi bizden eksilten?
hangi asrın ızdırabını yaşıyorduk
kimlerin âhı üzerimizde
ve daha kaç yüzyılın
yüzsüzlüğünü yaşayacaktık göreceğimizde

kader diye alınımıza sürülen kederin
belki de tozu kaçmış pembeleriydik
ay düşüşlü sarıyağız gecelerin
hani senin
ya da
benim
eremeyeceği
göremeyeceğim'iz

II

bir bayram sabahı
batsal tavırların inadına
gözlerinden öpüyordu durağan kültürlerin annem
siyah kürklü, kolları uzun adamların
gölgesini bıraktığı sokaklardan habersiz
suyun ateşle kavgasından doğan zaferi
umutla seriyordu babam
ipe un renginde

III

edebî münakaşalarda sosyal/leş/en zalimler

ihtilaf yamaçlarında teselli buluyor
içindeki zezeme mesafesi kadar
leş kargalarının kanadında uçuyordu
teması boş
tiner kokulu geleceklerine

aşikârdı
hırs tufanında üşümek
sonuçlarında fırtına biçilmiş
nadasına rüzgâr ekilen amaçların

u'yanmak istenilmeyen günlerin
anlamsız gelen herşeyi
bütünleştikçe öfkeyle
esrik bir lezzet çörekleniyordu
o çok sevilen kağıt helvasının göbeğine

IV

aklın ezber bozan uçurumlarına
işve yapan mantıkların
istem dışı göçleri dizginlendikçe
gittiği yerden sesleniyordu meskensizlik
kiraz çürüğü düşlere

ba'kışlarda üşüyen, iklimi b'uz ifadelerin
çatık kaşlar altındaki
ılık gülüşlerini arayan çocuklar fırtına şimdi
haziran öncesi sessizlikte

güne açılmayan vefâ perdeleri arkasında
bir ayıbı görmek için
nöbet tutan bir çift göz artık
karşı köyün bilgeleri

V

mahcup
mürekkebi maviye çalan şairler
cümleleri karanlık
yorgun hokkaları tarihi korkulara banıyor

řiiirlerinde

ve

âřık

kestane kokolu gecelerde

zemheriyle saklambaç oynayan

ekol yanıklarıyla

zihinlerini avu'tan satirik dede korkut hikâyelerine...

...

Z. Nâr